

அற்பமானவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் தருதல்

வேதபாடப் பகுதி: 1 இராஜாக்கள் 15:33; 16:7

வாழ்வின் ஒரு முனையில் இருந்து மறுமுனைக்கு, தக்க வகையிலான தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதே வாழ்க்கைப் பயணத்தின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியாக உள்ளது. நாம், வாழ்வு என்பது தீர்மானங்களின் ஒரு நீண்ட தொடர் என்று கூறலாம். இந்தத் தெரிவுகள், பெரிய மற்றும் சிறிய தீர்மானங்கள் என்று, அதாவது பிரதானமான மற்றும் அற்பமான தெரிவுகள் என்று வகைப்படுத்தப்படலாம்.

முதலில் பெரிய தீர்மானங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன, மற்றும் அவைகள், சிறிய தீர்மானங்கள் ஏற்படுத்துதலை ஆளுகை செய்கின்றன. சிலர் இந்தச் செயல்முறையை தலைகீழாகச் செய்ய முயற்சிக்கின்றனர், அதாவது அவர்கள் மேற்கொண்ட அற்பமான/சிறிய தீர்மானங்களைச் சார்ந்து பெரிய தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளுகின்றனர். வாழ்வின் தெரிவுகள் அவ்வாறு செயல்படுவதில்லை. உதாரணமாக, எதை உண்பது என்பது ஒரு சிறிய/அற்பமான தீர்மானமாக உள்ளது. ஒரு நபர் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசையத்தம் வாழ்வை வாழ முடிவுசெய்கிறபோது - இது பிரதான தீர்மானமாகும் - அவர் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்கும்படி தமது உண்ணும் பழக்கங்களை முறைப்படுத்த முடிவு செய்கின்றார். பெரிய தீர்மானம், சிறிய தீர்மானங்கள் மேற்கொள்வதைப் பாதித்து வழிநடத்துகிறது. இருப்பினும், ஒரு நபர் தாம் விரும்புகிறபடியெல்லாம் உண்டு, தமது இச்சைகளையும் பசியுணர்வுகளையும் நிறைவேற்றுவார் என்றால், அவர் தமது வயிற்றைத் தேவனாக்குகின்றார். அவர் அற்பமான முடிவு ஒன்றைப் பிரதானமானதாகும்படி அனுமதிக்கின்றார். அவரது மேன்மையான தெரிவுகள் சிறியவற்றினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. நமது தீர்மானங்களை ஆளுபவற்றின்மீது தடையொன்று நிகழுமென்றால் - நாம் அற்பமானவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தோம் என்றால் - நாம் வாழ்வதில் இடர்பாட்டைக் கொண்டிருப்போம், மற்றும் தேவனுடனும் நாம் இடர்ப்பாட்டைக் கொண்டிருப்போம்.

பட்டாணி விற்றுப் பிழைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு மனிதரைப் பற்றி நான் வாசித்திருக்கின்றேன். அவர் ஒரு பெரிய நகரின் தெரு முனையில் ஒரு சிறிய கடையைக் கொண்டிருந்தார். ஒவ்வொரு நாளும், அதிகாலை

முதல் மாலை வரையில், அவர் தமது பட்டாணிப் பொட்டலங்களை வழியில் போவோர் வருவோருக்கு விற்றுக்கொண்டிருந்தார். உண்மை என்னவென்றால், அவர் இதன்மூலம் நல்ல வருவாயைக் கொண்டிருந்தார். அவரது வாழ்வின் முடிவில், அவர் தமது பட்டாணி வியாபாரத்தின்மூலம் பெரிய செல்வத்தைச் சேர்த்திருந்தார். இப்போது, அம்மனிதரைப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள். அவரைப் பற்றி வேறு ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் அவரைப் பற்றி நான் வாசித்திருந்ததிலிருந்து நான் கூறக்கூடியதெல்லாம், அவர் தெருமுனையில் பட்டாணி விற்பதற்காகத் தமது வாழ்வையே ஒப்புக்கொடுத்திருந்தார் என்பதுதான். அவர் ஒருக்காலும் கிறிஸ்தவராகவில்லை, ஒருக்காலும் தேவனைத் தொழுதுகொண்டதில்லை, ஒருக்காலும் கிறிஸ்தவக் குடும்பத்தைக் கொண்டிருந்ததில்லை. நீங்கள் அவரிடத்தில், அவர் ஏன் கிறிஸ்தவராகவில்லை என்று கேட்டால், “நான் பட்டாணி விற்பதில் மும்முரமாய் இருந்தேன்” என்று அவர் கூறுவார். இங்கு வாழ்வின் நோக்கத்தைத் தவறவிட்ட மனிதர், வாழ்வின் சின்னஞ்சிறிய தீர்மானங்கள் பெரிய தீர்மானங்களை அழிக்கும்படி அனுமதித்த மனிதர் உள்ளார். பிழைப்புக்கு என்ன செய்வது என்ற சிறிய தெரிவானது, தேவனைச் சேவித்தல் என்ற பெரிய தெரிவை அவரது சிந்தையில் நிறைத்துக் கொண்டிருந்தது.

மதிப்பீடுகளின் தலைகீழானது - அற்பமான முடிவுகளின்மீது கவனம் குவித்தல் என்பது - இஸ்ரவேலின் மூன்றாவது அரசராயிருந்த பாஷாவின் பகுதியில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் கி.மு. 909ல் இருந்து 886 வரையிலும், யூதாவின் அரியணையில் ஆசா ஆண்டபோது, ஆட்சி செய்தார் (15:33). வடக்கு ராஜ்யத்தில் இசக்கார் கோத்திரத்தில் இருந்து அரசாள வந்த ஒரே அரசரான பாஷா, திர்சாவைத் தமது தலைநகராக்கி, இஸ்ரவேலின் வம்ச ஆட்சியைத் தொடங்கினார். அவர் கொலைசெய்ததன் மூலம் அரியணைக்கு வந்தார். அவர் நாதாபின் படையில் தளபதியாயிருந்தார் என்பது உறுதி, ஆனால் அவர் நாதாபுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்து, அவரைக் கொன்று, அரியணையைக் கைப்பற்றினார். அரசர் என்ற வகையில் அவர் செய்த முதல் செயல், அகியாவின் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும் வகையில் யெரொபெயாயாம் வீட்டாரை நிர்மூலமாக்கிய செயலேயாகும்:

அப்பொழுது யெரொபெயாம் செய்ததும், இஸ்ரவேலைச் செய்யப் பண்ணினதுமான பாவங்களினிமித்தமும், அவன் இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு உண்டாக்கின கோபத்தினிமித்தமும், கர்த்தர் சீலோனியனான அகியா என்னும் தமது ஊழியக்காரனைக்கொண்டு சொல்லியிருந்த வார்த்தையின்படியே, அவன் ராஜாவானபின் அவன் யெரொபெயாமின் வீட்டாரையெல்லாம் வெட்டிப் போட்டான்; யெரொபெயாமுக்கு இருந்த சுவாசமுள்ளதொன்றையும் அவன் அழிக்காமல் விடவில்லை (15:29, 30).

இந்தக் கொலையானது ஒரு மிருகத்தனமான செயலாயிருந்தது, இது பிற்பாடு தேவனால் கண்டனம் பண்ணப்பட்டது (16:7). ஆம், இது

நடைபெறும் என்று தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்பட்டிருந்தது, மற்றும் பாஷா தேவனுடைய கரத்தில் இந்தத் தண்டனைக்குக் கருவியாயிருந்தார். இருந்தபோதிலும், பாஷா செய்தவற்றிற்கு, அவர் அதைச் செய்த வகைக்கு, மற்றும் அவரது செயல்களுக்குப் பின்னால் இருந்த நோக்கங்களுக்கு, அவரைத் தேவன் பொறுப்பாளியாக்கினார். அவர் இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றியது நமக்கு, தெய்வீகத் தீர்க்கதரிசனங்கள் மற்றும் அவற்றின் நிறைவேற்றம் ஆகியவற்றைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துள்ள இரகசியங்களை நினைவூட்டுகிறது. இயேசு அக்கிரமக்காரரால் சிலுவையில் அறையப் படுவார் என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார் (ஏசாயா 53:7-9), ஆனால் அந்த அக்கிரமக்கார மனிதர்கள் தங்களின் துன்மார்க்கமான செய்கைக்குப் பொறுப்பாளிகளாய் இருந்தனர் (நடபடிகள் 2:23).

பாஷா அரியணையில் இருந்த இருபத்துநான்கு ஆண்டுகள் அவரைப்பற்றிய பாராட்டு எதையும் அளிப்பதில்லை. அவர் அரசராய் இருக்கும்படி தேவன் அவருக்குக் கொடுத்திருந்த ஆண்டுகளை அவர் வீணாக்கினார். அவர் ஒரு கொலைகாரராக இருந்தார் - அவர் மனிதர்களை மாத்திரமல்ல, ஆனால் வாய்ப்புகளையும் கொன்றவராய் இருந்தார். அவர் செல்வாக்கிற்கான அதிகாரத்தையும், கட்டளையிடுவதற்கான அதிகாரத்து வத்தையும் கொண்டிருந்தார். அவர் தமது வழியைக் கண்ணோக்கக் கண்கள் யாவற்றையும் கொண்டிருந்தார், ஆனால் அவர் வாழ்வின் பெரிய முடிவுகளில் தவறானவற்றைத் தேர்ந்துகொண்டதால், தேவனுடைய வசனத்தில் அவரது வாழ்வானது தோல்வியாகிக் கீழே சென்றது. அவருடைய சிறிய முடிவுகள் திசைகாட்டும் கருவிகள் இன்றி, வழிகாட்டும் விண்மீன் இன்றி இருந்தன. அவர் அவற்றை உதவியற்ற மனித ஞானத்துடன், சுயநலஆவல்களின் அடிப்படையில் மேற்கொண்டார். இதன் விளைவாக அவரது வாழ்வு தவறாக நடத்தப்பட்ட வாழ்வாக - களிகூருதல் இன்றி புலம்புதல் உள்ள வாழ்வாக ஆயிற்று.

பாஷா ஏற்படுத்தத் தவறிய பெரிய தீர்மானங்களைக் கவனமாகக் கண்ணோக்குங்கள். இந்தத் தோல்வி அவரது வாழ்வின் கருப்பகுதியையே எவ்வாறு பாதித்தது என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்.

தேவனுடைய வசனத்தைப் பற்றி

தேவனுடைய சித்தத்தைக் கையாளுதல் பற்றி மேற்கொள்ள வேண்டிய முடிவு, பாஷா மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்த முதல் பெரிய முடிவாக இருந்தது. அவரது வாழ்வின் முற்பகுதியில், அவரது செயல்களும் மற்றும் சிந்தனைகளும் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளால் கேள்விகேட்கப்பட்ட நேரங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும், ஆனால் எந்த எச்சரிக்கைகளும் அல்லது புத்தி கூறுதல்களும் பாஷாவினால் கவனிக்கப்படவில்லை. அவர் கேள்விப்பட்டார், ஆனால் கவனித்துக் கைக்கொள்ளவில்லை; அவர் உற்று நோக்கினார் ஆனால் கீழ்ப்படியவில்லை.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தைப் பற்றி, ஒருவேளை அவரது வாழ்வின் முடிவுக்காலம் பற்றிய திட்டவாட்டமான குறிப்பிடுதல் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அவ்வேளையில் அவர், ஆனானியின் குமார

னான யெசு என்ற தீர்க்கதரிசியால் கடிந்துகொள்ளப்பட்டார் (16:1-7). யெசு தமது செய்தியில், தேவன் பாஷாவின் வீட்டாரை, அவர் [பாஷா] யெரொபெயாமின் வீட்டாருக்குச் செய்திருந்தது போலவே வெட்டிப் போடுவார் என்று பயமின்றித் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார் (16:3, 4). அவர், பாஷாவின் உறவினர்கள் நகரத்திலும் வயல்களிலும் விழுவார்கள் என்றும், அவர்களின் பிணங்கள் புதைக்கப்படாது விடப்படும் என்றும் கூறினார்:

பாஷாவின் சந்ததியிலே பட்டணத்தில் சாகிறவனை நாய்கள் தின்னும்;
வெளியிலே சாகிறவனை ஆகாயத்துப் பறவைகள் தின்னும் (16:4).

பாஷா கர்த்தருடைய வார்த்தையைத் தவிர்த்து விலக்கினார், அவரது வம்சம் ஆட்சியெய்ததொடராதது. பாஷா இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்திற்குச் சாதகமாகப் பதில்செயல் செய்தார் என்று எந்தக்குறிப்பும் காணப்படுவ தில்லை. இதைக்குறித்து, அவர் தாம் கேள்விப்பட்டிருந்த மற்ற தீர்க்கதரி சனங்களுக்குச் செய்திருந்தது போன்றே, தமது இருதயத்தைக் கடினமாக்கி யிருக்க வேண்டும்.

பாஷா தமது ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் இருந்து முடிவு வரையிலும் தேவனுடைய வசனத்தைப் பின்பற்றியிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? தேவன் அவரைக் கனப்படுத்தியிருப்பார், நாமும்கூட அவரைப் பழைய ஏற்பாட்டின் மாபெரும் மனிதர்களில் ஒருவராக உயர்த்தியிருப்போம். தேவனுடைய வசனத்தை பின்பற்றுவது என்ற பெரிய முடிவை மேற் கொண்டிருந்தால், அந்த முடிவினால் அவரது மற்ற முடிவுகள் யாவும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, தூய்மையாக்கப்பட்டிருக்கும். அவரது வாழ்வு யெகோவாவை ஆராதிப்பதற்கும், அவரது சித்தத்தைப் பிரசங்கிப்பதற்கும், அதற்குக் கீழ்ப்படிவதற்கும் அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருக்கும்.

தேவனுடைய வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது எதை அர்த்தப்படுத்தினாலும், மற்றும் அது ஒருவரை எங்கே வழிநடத்திச் சென்றாலும், அவ்வாறு முடிவுசெய்தலே வாழ்வின் அஸ்திபாரமாக உள்ளது. அப்படிப்பட்ட முடிவானது, அதை மேற்கொள்பவருக்கு மாத்திரமல்ல, ஆனால் அவரை அல்லது அவனைச் சுற்றிலும் உள்ள உலகத்திற்கு பயனுள்ளதாயிருக்கும், ஆனால், தேவனுக்காக வாழ்தல் என்பது ஒரு உணர்வெழுச்சியான வாழ்வை ஏற்படுத்தும்! தீர்க்கதரிசிகள் தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிவகையில், அவர்களின் வாழ்வுகள் சாதனைகளால் எப்படி நிரப்பப் பட்டிருந்தன! அவர்கள் வாழ்வு நன்மைக்கென்று மாறியதைக் கண்டனர், முழு நாடுகளைத் தேவனுக்கு அருகாமையில் கொண்டுவந்தனர், மற்றும் நமது நாட்களில்கூட உலகத்தில் செயல்விளைவை ஏற்படுத்துகிறதான வாழும் பரம்பரை உரிமையொன்றை விட்டுச் சென்றனர். இதற்கு மறுபுறத்தில், இந்த முடிவைப் புறக்கணித்தல் என்பது, ஒரு நபரை, பாவத்தின் நகரத்தில், “கீழ்ப்படியாமை வீதியில்” மதியீனமான, மனித முடிவுகளை மாத்திரமே அவரது துணைவனாக விட்டுச் செல்லுகிறது. அவரது வாழ்வு தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் மாத்திரமே நீக்கிப்போடக்கூடிய சிரமங்களால் நிறைந்திருக்கும். ஒன்று பாஷா இந்த முடிவின் முக்கியத்துவத்தை ஒருக்காலும் காணாதிருந்தார், அல்லது அதை

மேற்கொள்ள அவர் மறுத்திருந்தார் என்றாகிறது.

தேவனுடைய வழியைப் பற்றி

யெரொபெயாமுடைய மத அமைப்பைப் பற்றி மேற்கொள்ள வேண்டிய முடிவு, பாஷா மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்த இரண்டாவது பெரிய முடிவாக இருந்தது. அது நிலைநிற்க அவர் அனுமதிப்பாரா, அல்லது அதை அவர் நீக்கிப்போடுவாரா? அவர் யெரொபெயாமுடைய வழியில் தொடருவாரா, அல்லது அவர் தேவனுடைய வழிக்குத் திரும்புவாரா? இந்த முடிவானது ஒரு பிரதானமான முடிவாக, தேவனுக்கு அர்ப்பணிக்கும் இருதயத்தையும் மனதையும் கேட்கும் முடிவாக இருக்கும். ஒரு நாட்டைத் தவறில் இருந்து தேவனிடத்தில் திருப்பி நடத்த அசாதாரணமான மனிதர் தேவை. பாஷா அவ்வகைப்பட்ட மனிதராயிருப்பாரா? நாதாப் அவ்வாறு செய்வதற்கான அவசியத்தைக் காணவில்லை. பாஷா அதைக் காண்பாரா?

பாஷாவின் முடிவைப் பற்றி வாசிக்கையில் நமது இருதயம் நொறுங்குகிறது. தூதர்கள் அழுதனர் மற்றும் அசுத்த ஆவிகள் பல் இளிந்து நடனமிட்டன, ஏனெனில் அவர் யெரொபெயாமின் வழிகளில் நடக்கவும், தேவனுடைய மதத்திற்குப் பதிலாக மனிதனுடைய மதத்தைத் தொடரவும் முடிவு செய்தார்.

கர்த்தரின் பார்வைக்குப் பொல்லாப்பானதைச் செய்து, யெரொபெயாமின் வழியிலும், அவன் இஸ்ரவேலைப் பாவஞ்செய்யப்பண்ணின அவனுடைய பாவத்திலும் நடந்தான் (15:34).

பாஷா மேற்கொண்ட முடிவு எல்லா மக்களும் மேற்கொள்ள வேண்டிய முடிவாயிருக்கிறது. விருப்பத்தேர்வு என்பது எப்போதுமே உள்ளது, அது நமது முகத்தைக் கண்ணோக்குகிறது. சிலர் அதை ஒருக்காலும் காண்பதில்லை. சிலர் அதைக் கண்டு ஒருகணம் கண்ணோக்கி, ஆனால் மற்ற அக்கறைகளுக்காகப் புறம்பே கண்ணோக்குகின்றனர். சிலர் விருப்பத் தேர்வைக் காணுகின்றனர், முடிவை மேற்கொள்ளுகின்றனர், மற்றும் தங்கள் முடிவானது தங்கள் எஞ்சிய வாழ்வை வண்ணந்தீட்ட அனுமதிக்கின்றனர்.

பிசாசானவன் ஒளியின் தூதனுடைய வேஷத்தைத் தரித்துக்கொள்ளும் போது, அவன் கொர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போல் திரியும் வேவையைக் காட்டிலும் அதிகம் சாதிக்கின்றான். கொர்ச்சிக்கும் சிங்கத்தை நாம் அடையாளம் கண்டுகொண்டு அதனிடமிருந்து ஓடிவிட முடியும். இருப்பினும், அழகிய, ஒளியின்-தூதன் போன்று தோன்றுகின்ற ஒருவரைப் பற்றி நாம், “அவரது செய்தி சரியானதாகவே இருக்க வேண்டும்” என்று கூறுகின்றோம். சாத்தான், ஒளியின் தூதன் என்ற வகையில் வஞ்சிக்கின்றான்; அவன், கொர்ச்சிக்கிற சிங்கம் என்ற வகையில், கொடூரமாகப் பட்சிக்கின்றான். பிசாசானவன் நம்மிடத்திற்கு ஒளியின் தூதனாக வருகையில், அவனது பிரசன்னத்தில் நாம் வேதவசனங்களைப் படிக்கவும், தேவன் என்ன

கூறுகின்றார் மற்றும் அவர் என்ன விரும்புகின்றார் என்பவற்றைக் கண்டறியவும் மறக்கின்றோம் (நடபடிகள் 17:11; 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:21). மனிதரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மதங்களில் நாம் இப்படிப்பட்ட ஒளியின் தூதனை பின்பற்ற முடியும், ஆனால் அது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமையாக உள்ளது.

பாஷா தமது இரண்டாவது மிகப்பெரிய முடிவில் தோல்வியடைந்தார். நம்மைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? தேவனுடைய வழியைப் பற்றிய முடிவுகுறித்து நாம் என்ன செய்வோம்?

தேவனுடைய மக்களைப் பற்றி

தேவனுடைய மக்களைப் பற்றி மேற்கொள்ள வேண்டிய முடிவு, பாஷா மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்த மூன்றாவது பெரிய முடிவாக இருந்தது. அவர்களை அவர் எவ்வாறு நடத்துவார்? அவர்களை ஒன்றிணைப்பதை அவர் நாடுவாரா, அல்லது அவர்களுடன் அவர் யுத்தத்தைத் தொடருவாரா? அவர் என்ன செய்தார் என்பதைக் காண்பதற்கு நாம் பாஷாவின் வரலாற்றில் வெகுதூரம் செல்லத்தேவையில்லை:

ஆசாவுக்கும் இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிய பாஷாவுக்கும் அவர்களுடைய நாட்களிலெல்லாம் யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்தது (15:16).

தேவனுடைய மனிதர் தேவனுடைய மக்களை நேசிப்பார். அவர் விருப்பத்துடன் சமாதானத்தை நொறுக்குபவராய் இருக்கமாட்டார்; அதற்கு நேர்மாறாக, அவர் சமாதானம் பண்ணுகிறவராயிருக்கத் தொடர்ந்து பிரயாசப்படுவார் (மத்தேயு 5:9).

பாஷா நாடுகளுடன் பிளவைப் பராமரித்துக்கொண்டு, அதைப் பெருக்கக்கூட வேலைசெய்து கொண்டிருந்தார். யெகோவாவை ஆராதிக்கும் உண்மையான இஸ்ரவேல் மக்கள், எருசலேமுக்குத் திரும்புவது பற்றிக் கவலையடைந்ததால், எல்லைப்பகுதியை மூடித் தடைசெய்ய பாஷா முயற்சிசெய்தார். அவர் எருசலேமில் இருந்து சுமார் நான்கு மைல்கள் தொலைவில் மாத்திரமே இருந்த ராமா என்ற நகரத்தில் கோட்டைகளைக் கட்டினார் (15:17). அவர் எருசலேமிற்குள் வடக்கு-தெற்கு போக்குவரத்தை கட்டுப்படுத்த நாடினார். பாஷா ஒரு பலத்த இராணுவத் தலைவராய் இருந்தார், மாம்சத்தின் பலத்த புயத்துடன் அவர், யூதாவின் அரசரான ஆசாவின் இடையூறின்றி எருசலேமுக்கு அருகில் வரமுடிந்தது. ஆசா அவரைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடாதவராய் இருந்தார், ஏனென்றால் அவர் தேவனுடைய உதவியைக் கேட்காதவராயிருந்தார். கடைசியில், தேவனுடைய சித்தத்திற்கு விரோதமாக, ஆசா தமஸ்குவைத் தலைநகராகக் கொண்ட சிரியாவின் அரசரான முதலாம் பெனாதாத்திடம் உதவிகேட்டு சென்றார். பெனாதாத்திற்கு ஆசா, வெள்ளியையும் பொன்னையும் கொடுத்து, தம்முடன் வந்து பாஷாவுக்கெதிராக யுத்தம் செய்யும்படி அழைத்தார். அவரது வருகை ஆசாவுக்கு நிம்மதி அளித்தது. ஈயோன், தான், பெத்மாக்கா என்னும் ஆபேல்-மாயீம், மற்றும் சேமிப்பு

நகரங்கள் சீரியாவின் அரசரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

முதலாம் பெனாதாத்தின் இந்த இராணுவ வெற்றிகள், பாஷாவை ராமாவைவிட்டுப் புறம்பே திரும்புமாறு செய்தன. பாஷா, ராமாவைக் கட்டுப்பாடு செய்யவும் எருசலேமுக்குத் துன்பங்களைத் தடுப்பதற்கும் வேறு முயற்சி எதுவும் செய்யாதவராகக் காணப்படுகின்றார். தேவனுடைய மக்களை நோக்கிய இருதயத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டதினால் அல்ல, ஆனால் பலமான விரோதியினிமித்தமாகவே அவரது இந்த முடிவு ஏற்படுத்தப் பட்டது.

பாஷா தெற்கு ராஜ்யத்துடன் எப்போதாவது சமாதானத்தை நாடினார் என்பதற்கு வசனப்பகுதி குறிப்பெதுவும் தருவதில்லை. அவர் ஒரு மனிதனின் மதத்துடனும் அவர் தம் ஒப்புவித்தலுடனும் பிணைப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தார், அது தேவனுடைய மக்களிடையே ஒருமைப் பாட்டையல்ல, ஆனால் பிரிவினையை உண்டாக்கியிருந்தது.

முடிவுரை

எவரொருவரும் தேவனுடைய பிள்ளைகளைப் பழித்துரைத்து உண்மையில் தேவனுடைய பிள்ளையாயிருக்க இயலாது. தேவனுடைய மார்க்கத்தைத் தேர்ந்துகொள்ளாதலும் தேவனுடைய குடும்பத்தைத் தேர்ந்துகொள்ளாதலும் வாழ்வின் முக்கியமான இரு தீர்மானங்களாக இருக்க வேண்டும். இந்தத் தெரிவுகள், சிறிய முடிவுகளுக்கான அளவீடுகளையும் இயக்குதலையும் தாமாகவே அளிக்கும். அப்போது இனியும் நாம், “ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நான் என்ன செய்வேன்?” என்று கேட்க வேண்டியிருக்காது. தேவனுடைய மதம் பற்றியும் தேவனுடைய குடும்பம் பற்றியுமான பெரிய முடிவுகளில் இருந்து, இந்தச் சிறிய முடிவுகள் வெளியே பாய்ந்தோடி வருகின்றன.

ஒப்புக்கொடுத்த கிறிஸ்தவர்களாய்க் காணப்படக்கூடிய மாணவர்கள் என் வகுப்பில் இருந்துள்ளனர். அவர்கள் எங்கு சென்றாலும் தேவனைச் சேவிப்பார்கள் என்பதே என் மனக்கருத்தாய் இருந்தது. பல ஆண்டு களுக்குப் பின்பு, இந்த மாணவர்கள் பட்டம் பெற்று தாங்கள் வாழ்வதற் கென்று தேர்ந்துகொண்ட பகுதிகளுக்குச் சென்று நான் பிரசங்கித்திருக்கின்றேன். ஆராதனை கூட்டங்களுக்கு அவர்கள் வராதிருப்பதைக் கண்ட நான், அவர்களைக் குறித்து விசாரித்தபோது, அவர்கள் சபை ஆராதனைக்கு ஒருக்காலும் வருவதில்லை என்று எனக்குக் கூறப்பட்டது. அவ்வகையான பதிலானது, எந்த ஒரு பிரசங்கியாருக்கும் அளிப்பது போன்றே, எனக்கும் எப்போதுமே பெரிய ஏமாற்றம் அளிப்பதாயிருந்தது. ஒருவர் தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவராய் இருக்க இயலாது. தேவனுடைய சபை என்பது விசுவாசிகளின் சமூகமாயுள்ளது. அது ஒன்றுகூடி ஆராதிக்கின்ற, ஒருவர் மற்றவரை நேசிக்கின்ற, ஒருவர் மற்றவரின் பாரங்களையும் சந்தோஷங்களையும் பகிர்ந்துகொள்கின்ற மக்களால் ஆனதாக உள்ளது.

கிறிஸ்தவரான பின்பு, தேவனுடைய மக்களில் ஒருவராக வாழ முடிவுசெய்தல் என்பது ஒரு பெரிய முடிவாக உள்ளது. சிலர் இந்த இரண்டாவது முடிவையும் நன்கு மேற்கொள்கின்றனர், மற்றும் சிலர்

இதை வறியதாக்குகின்றனர்; பாஷா இந்த முடிவை மேற்கொள்ளவே இல்லை. கிறிஸ்துவுக்காக வாழ்வதைத் தேர்ந்துகொள்கின்றவர்களின் வாழ்வு முழுவதிலும் அந்தத் தேர்ந்துகொள்ளுதல் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது; சரியான தேர்ந்துகொள்ளுதலை மேற்கொள்ளத் தவறுகிறவர்கள், தோல்வியினால் புண்படுத்தப்பட்டு சிதைக்கப்படுகின்றனர்.

பாஷா இஸ்ரவேலின் அரசராக இருபத்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். வேதாகம மாணவர்களிடத்தில் நீங்கள், “பாஷா யார்?” என்று கேட்டால், பெரும்பான்மையானவர்கள், “அவர் இஸ்ரவேல் நாட்டின் அரசர்களில் ஒருவர்” என்று மாத்திரமே பதில் அளிக்கக்கூடும். ஒருவேளை அவர்கள், அவரைப்பற்றி அவ்வளவுதான் அறிந்திருப்பார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் அரசர்களின் பட்டியல்களை மனப்பாடம் செய்திருப்பதினாலேயன்றி, அவர் ஏதோ தனிச்சிறந்தவற்றைச் செய்தார் என்பதால் நினைவுகூரப்பட்டிருக்கமாட்டார். ஆம், அவர் தமது வாய்ப்பைக் கொண்டிருந்தார், ஆனால் அவர் தமது வாழ்வின் பெரிய முடிவுகளைப் புறக்கணித்தபடியால், அதை [வாய்ப்பை]த் தவறவிட்டிருந்தார்.

பாஷா எவ்வாறு இறந்தார் என்று நமக்குக் கூறப்படவில்லை. நாம், “பாஷா தனது பிதாக்களோடே நித்திரையடைந்து திர்சாவில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டான்; ...” என்று வாசிக்கின்றோம் (16:6). அவரது வாழ்வு குறிப்பிடத்தக்கதாய் இருக்கவில்லை, மற்றும் அவரது மரணம் பற்றி நாம் உண்மையான ஆர்வம் எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர் தாம் வாழ்ந்திருந்த பிரகாரமே, தேவனுடைய சித்தம் என்ற வட்டத்திற்குப் புறம்பே மரித்தார். உண்மையான வாழ்வு என்பது தேவனுடைய வசனம், தேவனுடைய வழி, மற்றும் தேவனுடைய மக்கள் பற்றிய பெரிய முடிவுகளை ஞானமாக மேற்கொள்ளுதல்மீதே முன்னுரைக்கப்படுகிறது என்ற சத்தியத்தை அவர் தவறவிட்டார் என்பதைச் சாட்சியம் யாவும் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றன. இந்த முடிவுகள் ஞானமாக மேற்கொள்ளப்படாதபோது, வாழ்க்கை தாபரிக்க அஸ்திபாரத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை, மற்றும் சரியான அஸ்திபாரமற்ற வாழ்வு விரைவிலேயோ அல்லது தாமதமாகவோ நொறுங்கிப்போகும்.

கற்க வேண்டிய பாடம்:

வாழ்க்கை என்ற வீடு

சரியான அஸ்திபாரத்தின்மீது கட்டப்பட வேண்டும்.